

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713209841
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713209841.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľky: D. B., nar., bytom B. XX, Y., právne zastúpená JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom, so sídlom R. XX, I., proti odporcovi: HLADOHLAS GROUP, s.r.o., so sídlom Rumunskej armády 1/6, Martin, IČO: 43 985 203, právne zastúpený JUDr. Jánom Repáňom, advokátom, so sídlom M.R. D. XX, I., o určení povinnosti poslať navrhovateľke na adresu B. XX, Y., 5 kusov rozmnožením diela „Planisko“, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/155/2013-81 zo dňa 19. februára 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky. O trovách konania rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti vo veci samej.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, vychádzajúc z predložených listinných dokladov, preukázanej emailovej komunikácie medzi účastníkmi konania, bolo nesporným, že s oslavou 100. výročia založenia Detského domova v Dobšinej v máji 2012 spojila navrhovateľka krst svojej knihy „Planisko“, ktorej vydavateľom bol odporca. Navrhovateľka potvrdila, že odporca na miesto krstu knihy zaslal 100 kusov knihy „Planisko“. Nesporným pre súd bolo to, že 100 kusov kníh bolo zaslaných do Dobšinej v máji 2012. Po následných výzvach medzi účastníkmi, bolo nesporné, že zostala nevysporiadaná záležitosť, týkajúca sa nákladov na uvedené knihy. Navrhovateľka v liste zo dňa 21.01.2013 poukázala, že nedisponuje 5 kusmi knihy „Planisko“, na ktoré mala nárok z licenčnej zmluvy bezplatne. Zo strany odporcu bolo vypracované celkové vyúčtovanie, v ktorom bola zahrnutá aj časť týkajúca sa predaja knihy „Planisko“ v Dobšinej. Z vyúčtovania vyplynulo, že bolo urobené najskôr v marci 2013. Odporca vyúčtoval navrhovateľke zo 100 kusov knihy „Planisko“, ktoré zaslal odporca v máji 2012 do Dobšinej, v tom období mal na zreteli, že 5 kusov bolo pre autorku, nie je možné posúdiť, avšak vyúčtoval autorku zo 100 kusov len 90 kusov s tým, že 5 jej ponechal ako autorský výtlačok. K takémuto záveru došiel odporca až v marci 2013, ale podľa názoru súdu nesporne splnil podmienku licenčnej zmluvy týkajúcu sa dodania autorských 5 kusov diel. Vyhodnotiac všetky predložené dôkazy dospel k záveru, že odporca si splnil svoju povinnosť vo vzťahu k navrhovateľke poskytnúť jej 5 kusov rozmnoženín diela. Nesplnil si túto svoju povinnosť v tom, že rozmnoženiny mali byť dodané autorovi na jeho adresu v lehote uvedenej v čl. 7 licenčnej zmluvy. Podľa názoru súdu však táto skutočnosť nemôže byť posúdená ako neplnenie vyplývajúce zo zmluvy.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že

dňa 17.01.2012 s odporcom uzavrela Licenčnú zmluvu, ktorá v čl. 7 v bodoch 37 až 39 ustanovuje konkrétne povinnosti vydavateľa (odporcu). Odporca jej bol povinný poskytnúť na svoje náklady 5 ks rozmnoženín diela, a to do 14 dní od začatia rozširovania diela na základe tejto zmluvy. Tieto rozmnoženiny mali byť nepredajné a odporca ich bol povinný poslať na adresu v zmluve. Podľa čl. 8 bod 40 Licenčnej zmluvy zmeny a doplnky zmluvy sú platné len v prípade, ak boli dohodnuté písomne. Poukázala na skutočnosť, že z mailovej komunikácie vyplýva, že nedošlo k žiadnej zmene licenčnej zmluvy a vyvracia tak priamo výroky právneho zástupcu odporcu, ktorý v záverečnom prednese uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že zmluva bola zmenená v termíne vydania z 06.06.2012 na 22.05.2012. Napriek tomu, že okresný súd dospel k záveru, že odporca si svoju povinnosť nesplnil a že k ústnej zmene Licenčnej zmluvy nedošlo, dospel k právnomu záveru, ktorý vyjadril jedným výrokom a síce: „Podľa názoru súdu však táto skutočnosť nemôže byť posúdená ako neplnenie vyplývajúce zo zmluvy“. Vo svetle vykonaného dokazovania a argumentácie uvedenej v tomto odvolaní nadobudla tento záver zreteľné kontúry neodôvodnenosti, arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti a záverom svojvoľným. Z predloženej mailovej komunikácie ako dôkazného prostriedku vyplývajú viaceré rozhodujúce okolnosti, ktoré vytvárajú ucelenú reťaz logických záverov a ktoré okresný súd nechal bez povšimnutia. Z celej mailovej komunikácie vyplýva, že v Dobšinej sa knihy predávali. Nevedela ako je možné z mailovej komunikácie vyvodiť, že obdržala 5 kusov autorských rozmnoženín diela, ktoré sú nepredajné. Odporca predložil do konania úkon označený ako komisná zmluva z neurčitého dátumu. Uviedla, že o takomto úkone nikdy nemala vedomosť a súd naň správne neprihliadal, no dá sa z neho vyvodiť, že nech ho odporca vypracoval kedykoľvek, muselo to tak byť po 04.01.2013, pretože v žiadosti zo dňa 04.01.2013 ešte neuvádza nówum - právo ponechať si k kusov autorských rozmnoženín. Túto „zmluvu“ vypracoval odporca najskôr potom ako reagovala na jeho žiadosť zo dňa 04.01.2013 a to listom zo dňa 21.10.2013 (omylom je uvedený rok 2012) s názvom Upozornenie pred podaním žaloby v občiansko-právnej veci. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že všetky rozmnoženiny diela, ktoré boli zaslané odporcom do Dobšinej, boli určené na predaj a nešlo teda o nepredajné kusy. Uviedla, že záväzok dlžníka splniť dlh je splnený v prípade plnenia na mieste určenom dohodou účastníkov. Dňa 29.01.2014 prvostupňový súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Pred vyhlásením tohto uznesenia súd oboznámil dôkazy, ktoré mal v tom čase v dispozícii. Uviedla, že po doručení prvostupňového rozsudku zistila, že tento obsahuje dôkazy, ktoré neboli vykonané v tomto konaní a neboli predložené ani jednou z procesných strán. Pokiaľ súd v napadnutom rozhodnutí spomína dôkazy vyplývajúce zo spisu 8C/220/2013, uviedla, že nikde v celom súdnom spise sa nenachádza žiadna zmienka o tom, že súdny spis vedený pod sp.zn. 8C/220/2013 bol pripojený ku konaniu vedenému pod sp.zn. 5C/155/2013 hoci podľa údajov z infocentra Okresného súdu Martin tomu tak v období po 29.01.2014 bolo, že tomu tak bolo vyplýva aj zo samotného obsahu súdneho spisu. Jediná vec, ktorá z konania vedeného pod sp.zn. 8C/220/2013 bola predložená do tohto konania bola zápisnica z pojednávania zo dňa 06.11.2013. Táto jediná listina bola súčasťou oboznámenia pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania a túto v konaní predložil právny zástupca odporcu. Po nazretí do súdneho spisu prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 20.02.2014 zistila, že súdny spis bol doplnený o nové listiny z konania sp.zn. 8C/220/2013. A nestalo sa tak len bez záznamu o pripojení súdneho spisu a bez návrhu účastníkov, ale aj v čase, kedy bolo vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania. Ide o listiny na č.l. 75-80. Ak má napadnutý rozsudok č.l.81 a súd s nimi nedisponoval dňa 29.01.2014, potom je zrejmé, že tieto dôkazy boli nielen zabezpečené, ale aj „vykonané“ po 29.01.2014 a pred 19.02.2014. Vo vzťahu k uvedenému poukázala na ust. § §1, 2, 3, 120 ods. 1, 120 ods.4, 122 ods. 1, 123, 153 ods. 1. Konštatovala, že tento výpočet zákonných ustanovení je zároveň preukázaním porušenia čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Odporca k odvolaniu uviedol, že nepopiera svoju povinnosť vyplývajúcu z čl. 7 Licenčnej zmluvy, avšak táto bola z jeho strany splnená riadne a včas v zmysle § 559 Občianskeho zákonníka. Túto povinnosť si nesplnil len v tej časti, že 5 kusov rozmnoženín knihy neboli dodané na adresu navrhovateľky uvedenu v licenčnej zmluve, ale na adresu Obecného úradu v Dobšinej, na základe vzájomnej dohody pri mailovej komunikácii. Autorské kusy knihy boli navrhovateľke doručené ešte pred samotným rozširovaním diela, ktoré bolo stanovené na 06.06.2012. Takáto skutočnosť však nemôže byť posúdená ako porušenie čl. 7 a teda nesplnenie si povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy. Je nepochybné, že navrhovateľka požadovaných 5 kusov predmetných kníh „Planisko“ v zmysle čl. 7 bod 37 Licenčnej zmluvy zo dňa 17.01.2012 prevzala, čím si odporca splnil svoju zmluvnú povinnosť. Uviedol, že aj z predmetnej mailovej komunikácie vyplýva, že konateľ odporcu dotazoval navrhovateľku či nepredané knihy pošle späť odporcovi. Sama navrhovateľka napísala dňa 30.05.2012 konateľovi odporcu, že knihy z Dobšinej ešte nevyúčtovala, lebo neboli predané, že tam pôjde a vyúčtuje ich. Navrhovateľka však spomínané vyúčtovanie odporcovi za knihy, ktoré boli dodané do Dobšinej nikdy nedoručila. Z dôvodu, že ďalej navrhovateľka odmietla komunikovať s odporcom o vyúčtovaní kníh zaslaných na krst zahrnul 90 kníh „Planisko“ do vyúčtovania

autorských podielov za obdobie od 01.04.2012 do 31.03.2013, bez toho, aby účtoval navrhovateľke 5 kusov knihy ako autorské kusy v zmysle čl. 7 Licenčnej zmluvy. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu z ktorého vyplýva, že odporca si splnil povinnosť v tom, že poskytol navrhovateľke 5 kusov rozmnoženín diela. Odporca však nedoručil tieto výťažky na adresu navrhovateľky v lehote uvedenej v čl. 7 Licenčnej zmluvy. Táto skutočnosť však nemôže byť posúdená ako nesplnenie si povinnosti vyplývajúcej v čl. 7, nakoľko odporca navrhovateľke 5 kusov rozmnoženín dal, a preto by bolo nelogické, aby mu ich navrhovateľka vrátila a odporca ich jej doručil opätovne na adresu uvedenú v licenčnej zmluve.

Pokiaľ navrhovateľka namietala, že súdny spis bol doplnený o nové listiny z konania sp.zn. 8C/220/2013 bez záznamu o pripojení súdneho spisu a bez návrhu účastníkov, ale aj v čase, kedy bolo vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania, krajský súd považuje túto námietku za dôvodnú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že bolo vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dokladmi - licenčnou zmluvou zo dňa 17.01.2012, vyúčtovaním autorských podielov za obdobie od 01.04.2012 do 31.03.2013, pokusom o zmier zo dňa 03.06.2013, listom odporcu zo dňa 04.01.2013, listom navrhovateľky zo dňa 21.01.2013, emailovou komunikáciou medzi účastníkmi konania, čestným prehlásením Mgr. Z. Q., kópiou zápisnice z pojednávania vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 8C/220/2013 zo dňa 06.11.2013 spolu s čestným vyhlásením D. R., U. R.. V čase, keď bolo vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania sa v spise nachádzali len listinné doklady - licenčná zmluva zo dňa 17.01.2012, vyúčtovanie autorských podielov za obdobie od 01.04.2012 do 31.03.2013, pokus o zmier zo dňa 03.06.2013, list odporcu zo dňa 04.01.2013, list navrhovateľky zo dňa 21.01.2013, emailová komunikácia medzi účastníkmi konania, čestné prehlásenie Mgr. Z. Q., kópia zápisnice z pojednávania vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 8C/220/2013 zo dňa 06.11.2013. Z uvedeného vyplýva, že čestné vyhlásenie D. R. a U. R., nebolo súčasťou dôkazov. Okresný súd pochybil, keď ich zabezpečil po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania, avšak uvedené čestné vyhlásenia nemajú na rozhodnutie veci samej zásadný vplyv, nakoľko vyhlásenia z vyhlásenia U. R. vykýva len skutočnosť, že dostal v Dobšinej na krste knihy Planisko darom 19 ks kníh autorky D. B. a z vyhlásenia D. R. vyplýva, že prevzala dve knihy ako dar pre mestskú knižnicu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozsudok okresného súdu v súlade s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne podľa § 224 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.